

Forslaget til folketingsbeslutnings overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til udenrigsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, be-
tragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af forskellige skattelove m. v. (Omlægning af ligningsmæssige fradrag).

(Lovforslag nr. 155. Fremsat 22/1 76).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Kampmann (S):

Det er et meget væsentligt reformforslag inden for skattelovgivningen, vi skal til at behandle nu. Det er også et meget væsentligt forslag for socialdemokraterne, fordi det tilgodeser en række af socialdemokraternes væsentligste mål i retning af en mere ligelig fordeling af fordelene, byrderne og forpligtelserne i vores samfund.

Hovedsigtet med forslaget er, at en række fradrag, nemlig de fradrag, der ikke snævert er forbundet med indtægtsens erhvervelse, skal have samme værdi, uanset hvilken indkomst det drejer sig om.

Som forholdene er i dag, vil de store indkomster som gennemsnit betragtet, således som det fremgår af bemærkningerne, få en skattefordel på ca. 65 pct. af et givet fradrag, hvorimod de mindre indkomster for det samme givne fradrag kun vil få en skattefordel på ca. 40 pct. Jeg vægter mig ved at tro, at ret mange medlemmer af dette folketing kan være uenige i dette sigte. Jeg har da også bemærket, at en række partier — og jeg går ud fra, at de vil tilkendegive det her ved første behandling — i deres skattelovgivning har det samme sigte, nemlig at der skal være lighed i værdien mellem fradrag for store indkomster og for små indkomster. Hvis man er imod dette forslag, er det det samme som at sige, at man mener, at privilegierne skal være større, jo større indkomsterne er, og at de mennesker, der i

forvejen er underprivilegeret, også skal have de største ulemper.

Det er altså det princip, lovforslaget her hviler på, og jeg vil meget gerne ved første behandling, som jo er en principiel debat, spørge de øvrige ordførere, om ikke man principielt er enig i dette sigte. Hvis vi kan tilvejebringe en enighed om dette sigte, er jeg overbevist om, at socialdemokraterne og regeringen er til at forhandle med, for så vidt angår detaljer i dette lovforslag, blot ændringerne af detailmæssig karakter tilgodeser sigtet om den lige værdi for fradragene, uanset om det er store indkomster eller det er små indkomster.

Den anden store fordel ved lovforslaget er, at vi med dette forslag nærmer os et bruttoindkomstbegreb. Vi når det naturligvis ikke til fulde, fordi man ikke har medtaget en række af de fradrag, som er nødvendige for at erhverve indkomsten, men ændringen vedrørende de øvrige fradrag betyder, at vi nærmer os det forhold, at det er dette bruttoindkomstbegreb, vi beskatter, og det vil give en mere ligelig behandling af de enkelte skatteydere, end som forholdene er i dag.

Men der er et meget vigtigt punkt i denne forbindelse. Jeg går ud fra, at næsten samtlige medlemmer af dette ting daglig er ude for henvendelser fra skatteydere, som kan påpege, at folk modtager indkomstafhængige ydelser inden for socialområdet, boligområdet, undervisningsområdet, eller hvor det måtte være, mens de selv, der har nogenlunde den samme indkomst, ikke kan få en række af disse ydelser, simpelt hen fordi den første gruppe har bedre fradragsmuligheder end den anden gruppe. Det er just en af de store fejl ved vores skattesystem, at det af mange føles måske ikke groft tyngende, men ikke ganske retfærdigt. Når man dertil lægger, at en række ydelser yderligere gives den skattepligtige indkomst, der ikke altid viser, hvad folk indtægtsmæssigt er værd, så bliver ulighederne og uretfærdighederne større i vores samfund. Det føles meget stærkt, og det er måske en af de væsentligste årsager til den hetz, der har været mod indkomstskattesystemet som sådant.

Derfor er det en klar socialdemokratisk målsætning, at vi skal nærme os bruttoind-